

Adolf Balázs kiváló szereplése a tokiói olimpián

Élete első olimpiáján evezett *Adolf Balázs*, akire kimondhatatlanul büszkék vagyunk. Bizton állíthatjuk, hogy az összes indulónak lesz félnivalója a következő olimpián. A huszonegy éves fiatal kenusunk, *Pétervári Pál* tanítványa, élete első olimpiáján a középdöntőig evezett, ahol mindössze 38 ezred másodperccel maradt le a kenu 1000 méter A döntőjéről. A B döntőben a hetedikként ért célba, így összetettben a 15. helyen végzett. *Fejes Dániellel* közösen C2 1000 méteren úgyszintén a B döntőben szerepelt, ahol a 3. helyen zárták a versenyt. Az olimpia előtt valószínű látatlanban elfogadta volna ezeket az eredményeket, ám annak tükrében, hogy egy hajszál választotta el a legjobb nyolc mezőnyétől,

azt hinnénk maradt benne hiányérzet. A verseny utáni nyilatkozata vélhetően végig kíséri majd a pályafutását. Felnőttek nyugalmával, a tapasztaltak rutinjával és a fiatalok humorával értékelte teljesítményét. *Reszkess Párizs!* – mondta, majd hozzátette, erőre van még szüksége: *„Két éve pálcika voltam, idén már szerintem ropi vagyok, ha piszkafa szintet el tudok érni egy év múlva, akkor már ott leszek!”* Tiszta szívből kívánjuk, hogy a 2024-es párizsi olimpián „felpiszkálja” a mezőnyt és elérje kitűzött céljait. (Következő lapszámomban interjút olvashatnak, ahol az olimpia élményeiről fogom kérdezni.)

Gergi Erna

Adolf Balázs és Pétervári Pál

Tájékozási futóverseny Szentendrén

Szeptember 12-én *tájfutók* hada fogja előnteni Szentendre belvárosát, hogy itt mérjék össze magukat korosztályuk sportolóival a legkisebbektől az idősekig. De mi is az a tájfutás és kik ezek a szent örültek, akik a lakók és a turisták között cikázva igyekeznek majd a lehető leggyorsabban teljesíteni a számukra kijelölt pályát?

A tájfutás, hivatalos nevén tájékozási futás, egy összetett, szellemi és fizikai erőfeszítést is igénylő sport, mely a természetben, erdőkben, mezőkön alakult ki. Az elmúlt 15 évben a sportág széles körben való megismertetése céljából létrejött egy, a városokban úzhető forma is, ami egyre nagyobb népszerűségnek örvend. A sportoló feladata, hogy az induláskor kapott térkép és egy iránytű segítségével a számára korábban ismeretlen pályán – a térképen jelölt ellenőrzőpontokat meghatározott sorrendben érintve – minél rövidebb idő alatt végig érjen.

A tájékozási futás szlogenje nem véletlenül az, hogy „a családi zöld sport”. Ebben a sportban egyszerre, egymás mellett versenyezhetnek a gyerekek, a

szülők és akár a nagyszülők is, mindenki a képességeinek megfelelő pályán. És még futni sem kötelező!

Akinek felkeltette az érdeklődését a sportág, az a *tajfutás.hu* weboldalon található róla bővebb információt.

A TIPO Tájfutó és Környezetvédő Egyesület, sportágunk egyik vezető egyesülete a szeptember 11-12-i hétvégén rendezi meg a három városi futamból álló versenyét. A szombati napon Békásmegyér lakótelepei biztosítják majd a helyszínt, míg vasárnap Fülöp Zsolt polgármester úr védnöksége alatt Szentendre belvárosában futhatnak a versenyzők.

A versenyről részletes információkat a <https://bit.ly/37zTCJ4> webcímen elérhető versenykiírásban találhatnak. A rendezők minden érdeklődőt szeretettel várnak, a városi környezet, pláne, ha ismerős, ideális a sportág kipróbálására.

Szöveg: Horváth Hanga

Képek: Máthé István és Pelle Tamás

Nem csak a nevükben hagyják el Szentendrét az asztaliteniszezők

Rövid hír jelent meg az **EUROKAPU SE** közösségi oldalán: „Az **EUROKAPU Szentendre csapata** ezentúl **Eurokapu SE** néven szerepel a nemzeti bajnokságban. A „hazai” mérkőzéseinket **Gödöllőn** játsszuk!” Nagy Róbert ügyvezetőt kérdezem a hír háttéréről.

Mi a döntés oka?

A név- és helycsere fő oka nagyjából ugyanaz. Elfogyott a levegő, ezért Gödöllőn folytatjuk a versenyzést. Egykori riválisunk dobott mentőövet, mert itthon már nem tudunk annyit fizetni a versenynapokért, amennyit a Váci Tankerület kér az Izbégyi csarnokért. Nagyon sokszor próbáltuk elérni Szentendre városvezetését is a problémáinkkal, választ nem kaptunk, és itt a szezonkezdet, és reméljük végre teljes lesz. De már nincs értelme minden meccs-

lapra odairni a várost, ha rég semmi köze a munkánkhoz. Ma nagyjából hat Szentendre és környéki pingpongoston múlik, meg tudjuk-e őrizni azt a szintet, amit eddig elértünk, avagy visszalépünk egy lépcsőfokot oda, ahol 1978-ban kezdtünk...

Mi az a szint, amit szerinted meg kéne őrizni?

Négy éve még négy csapatunk volt, dedikált utánpótlás-csapat. De még a Covid előtt is volt esély magasabb szintre. Nálunk rég nem volt fizetett játékos, míg az

ellenfeleinknél bőven akadt, mégis neki futottunk az NB II-nek. Idén szeptembertől pedig mindössze egyetlen csapat maradt, a nemzeti bajnokság III. osztályában. A leg-erősebb technikai tudással bíró csapatunkat tudjuk már csak „üzemben tartani”. Az osztály-besorolás mellé esetleg segít, ha mondok közérthetőbb példát is. Egyesületünk amatőr versenyzői egy pingpongot szerető hobbi-játékost akár 6-7 pont hátrányból is képesek legyőzni egy 11 pontig tartó játszmában. Ám ugyanekkora előnnyel már kikapnának egy-egy élsportoló magyar válogatotttól. Ez az a szint, amit meg kéne őrizni. Sokat kell gyakorolni, nem könnyű ide érni, de ez még a

közeliében sincs az igazi versenysportnak, pláne nem élsport, pláne fényévekre van tőlünk az olimpián látott japán vagy kínai asztalitenisz.

Értem. Mennyit időt kell ehhez „helyi jó játékos avagy NB III”-szinthez gyakorolni?

Kezdsnek minimum négy-öt év képzés, heti 6-8 óra edzéssel. Szinten maradni könnyebb, továbblépni viszont nagyon nehéz. Mivel már negyedik éve elakadt a folyamat, csak heti 3 órában lehetett a helyi gyerekekkel foglalkozni, elveszni látjuk a fejlődési lehetőséget. Amit ma kínálni tudunk, az már csak a hobbi-sporthoz elegendő. Ha pedig további 1-2 évig nem tudunk jó irányba menni, könnyen a folyamat végére is érünk. Hamarosan nem lesz már olyan helyi lakosunk, aki a továbblépéshez szükséges tudásszintet át tudja majd adni.

Hogyan tovább?

Nem látok tovább, csodára várunk. Azzal, hogy ide született pingpongosok máshol küzdenek, immár a saját szórakozásukra, vége egy hosszú folyamatnak. Negyvenhárom éve a papírgyári dolgozók egy végtelenül egyszerű, és ezért kiválóan működő helyi értéket teremtettek. Helyi gyerekeknek tanították meg a sportok és az asztalitenisz

sportág szeretetét. Akkoriban senkinek sem kellett hosszasan magyarázgatnunk, miért óriási dolog, ha Szentendre nevét megjelölik a Magyar Asztalitenisz térképén. Még pár éve is rangot jelentett, hogy a város engedélyezte, használhatjuk a nevét. Ma már mi nem akarjuk ezt. Hiába mondjuk akár hosszán, akár röviden, nincs előrelépés. A

Fotó: pexels.com

SZEVI 2019/XX. számában is elmondunk már mindent, ennek is 2 éve volt.

Mi lesz a helyi-edzésekkel?

Semmi különös nem lesz, mi továbbra is várunk mindenkit szeretettel, jelenleg is átlag 25 hobbi-sportoló jelenik meg edzésről edzésre. Sőt, a hobbi-játékosoknak ez a változás most kifejezetten előrelépést jelent. Sok szabad hely lett, nem kell kivárni a gyerekedzés végét, lehet a munkából egyenesen hozzánk jönni kapcsolódni.

Jelenleg heti kétszer, 12 asztalon lehet pingpongozni, este hattól. Jöhet bárki, tudásszinttől függetlenül. A pingpong 6-106 éves korig játszható, edzéseinken a 40 felettiiek vannak többségben, több aktív játékosunk 70 felett jár, korelnökünk 83. Ennél többet talán nem is kell arról mondanom, mennyire jó móka ez.

A közösségi oldalunkon jelzett változás tehát nem arról szól, hogy bármit is feladtunk. Nem akarunk mi eltűnni, nagyon is Szentendrén szeretnénk működni. De ez már rég nem rajtunk múlik. A versenyzőinknek nehezebb lett – vagy utazgattunk, vagy abbahagyjuk. Az utánpótlást igazán súlyosan érinti az idei döntés, bele is szakad a szívünk, de már nem tudunk jó szentendrei játékosokat nevelni. Mégis tiszta a lelkiismeretünk, mert amennyiszer csak lehetett, elmondtuk, mennyire szeretnénk, ha Szentendre komolyan venné a feladatát. Mégsem látszik, hogyan lehet azt a nevelőmunkát visszaépíteni, amire minden gödöllői vagy dunakeszi gyereknek lehetősége van. Pedig bárkivel akármekkora tétben fogadunk, hogy itt is ugyanolyan ügyes gyerekek laknak, mint ott.

Gergi Erna

SPORTHÍREK

SZE-FI LSE Együttműködési megállapodást írt alá UDSE és a SZE-FI LSE. A Dortmund magyarországi partneregyesülete olyan lehetőséget biztosít, ami hazai szinten példa nélküli. A gyerekek akár minden évben megmutathatják tudásukat Dortmundban.

Változások az egyesület életében: Az U7-9-11-es korosztályok a Bozsik tornákon indulnak. A Dortmund magyarországi partner egyesületébe (UDSE) igazol át az U7-9-11-13-16-19 és a felnőtt csapat. A megnövekedett gyermeklétszám miatt, Bozsik tornákra egy-egy SZE-FI-s, és egy-egy UDSE-s csapattal is részt tudnak venni. Az U13, U16, U19 és a felnőtt UDSE-s csapatok a Pest Megyei bajnokságban is nevezve lettek. Természetesen az ügyesen fejlődő játékosok számára lehetőséget biztosítanak, hogy nemcsak a Pest Megyei bajnokságokban szerepeljenek, hanem az MLSZ bajnokságokban is megmutathassák magukat. Szakmai garancia Theo Schneider a Dortmund volt utánpótlás igazgatója. Lisztes Krisztián az FTC, és Stuttgart, Bréma játékos. Kapusedző, rehabilitációs edző, minden korosztályhoz 2 licenszes edző, fizioterapeuta edző és Fitos József vezetőedző

szaktudása is hozzá tud tenni a játékosok fejlődéséhez. A jelenlegi együttműködés egy évre szól, de mindkét fél bízik a hosszútávú kapcsolat kialakításában. A cél, hogy létrehozzanak egy olyan központosított, az egész régiót lefedő egyesületet, ami nem csak Szentendre és környéke életében, de a magyar labdarúgás vérkeringésében is meghatározó szereppel bír a jövőben. Jó hír, hogy új kisbusszal bővült az egyesület, így biztonságosan és kényelmesen utazhatnak a vidéki mérkőzésekre.

SZENTENDRE NŐI KÉZILABDA SE

Elkezdtek felkészülésüket a női kézisek. Egy nagyon jól sikerült nyári strandkézilabda szezon után a fókusz az NB II-es teremkézilabda bajnokságon lesz. NBI/B-ből történő kiesés után némi gyógyír volt a lányoknak a strandkézilabda sikerek. A nyár szép eredményeket hozott a csapatnak, hiszen a Magyar Kupa mellett Magyar Bajnoki aranyat is magukénak tudhatják a lányok. Ezzel a győzelemmel kvalifikálták magukat – ha a körülmények engedik – az októberben megrendezésre kerülő Champions Cup-ra. Előtte van még egy megpróbáltatás, az augusztus végén megrendezett Jarun Cup Horvátországban, amin fontos EBT pontokat szerezhetnek. Cél, hogy a teremben is

hozzák ezt a formájukat, amit egy alapos edzőtáborral készítenek elő. A lányok újra a Móricz Gimnázium Sportcsarnokában tudnak edzeni, és bíznak abban, hogy mérkőzéseiket újra a megszokott környezetben tudják játszani. Az NB II északi csoportjában a bajnokság szeptemberben kezdődik, sorsolás még folyamatban. Személyi változások: Birtalan Gidai Eszter befejezte a kézilabda pályafutását, míg Zámori Dorka, Búcs Vivien és Pintér Klaudia eligazolt.

TARY BÉNI A MAGYAR VÁLOGATOTTBAN

Huszonkét magyar ökölvívó húzhat kesztyűt az augusztus 12-én Bosznia-Hercegovinában rajtoló serdülő Európa-bajnokságon. Köztük szerepel a szentendrei színeken versenyző Tary Béni, aki 70 kg-os súlycsoportban lép a ringbe. Sok sikert kívánunk a szerepléshez!

KAJAK-KENU MARATON VÁLTÓ

Augusztus 13-15. között kerül megrendezésre Ráckeven a felnőtt, U23 és ifjúsági Maraton VB válogató. Városunkat képviseli Péli Zalán, László Ábel és Adolf Balázs is. Zalán a felnőtt kajak 3,4 km és 30 km-es távon méreteti meg magát. Balázs felnőtt 26 km C1 kategóriában indul. A verseny eredményéről később beszámolunk.